

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De Rihcmunde, quae hostiam eleuatione ad instar crystalli vidit
perlucidam, cap. 33.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

facrilegium iudicares. APOLLONIVS: Vtricum, quātum ad prædictam visionem, similem iudico sancto Martino, de cuius capite cū altare benediceret, etiā globus igneus emicuit. CÆSARIVS: In vtroque signum fuit magnæ deuotionis, cuius autor Spiritus sanctus est, qui in igne super Apostolis apparuit; vnde non immeritò a sacerdote ante canonem, sursum corda habere monemur.

CAPVT XXXII.

Alium itidem noui sacerdotem, cui accedenti ad altare, tantam Dominus saepe contulit deuotionem, vt esset venter eius, sicut scriptum est in Iob, quasi mustum absque spiraculo, quod lagunculas nouas dirumpit: & sicut ipse mihi confessus est, adhuc enim viuit, tam vehementes motus nunquam in corde eius deuotio excitauit, vt pectus dirumpi videretur; oportebat eum motus eosde propter circumstantes reprimere. Quæ peccatorum vincula, huiusmodi impulsus non dirumperent? Huius congruit id Dauidicum: Dirupisti vincula mea, tibi sacrificabo hostiam laudis, &c. APOLLONIVS: Puto quòd valde mundis manibus sacrificet, qui tam flammæ pectus habent. CÆSARIVS: Quòd huiusmodi sacerdotes, non solum mundas, sed lucidas tempore sacrificij manus habeant, exempla sequentia declarant.

CAPVT XXXIII.

CVM die quadam sacerdos quidam in mōte sancte Walburgis missam celebraret, religiosa Virgo Richmundis, cuius memini in distinct. octaua cap. 7. post tergum eius stans, hostiam in eleuatione tam lucidissimam vidit, & tam perspicuam, ac si fuisset crystallina, & radio solari perlustrata. Nec impediebant pollices sacerdotis, quibus hostiam tenebat, in aliqua parte hostiæ claritatem, quia eadem gratia pollices dotabantur: necdum tamen factam ibi fuisse puto trāssubstantiationē; vocabatur autem sacerdos Wilhelmus, a tate quidem iuuenis, sed vitæ regularis in capella iuxta Nuffiam professus. Visionem hanc
Rich-

Richmundis ipsa Suppriori nostro Gerlaco retulit, & ipse mihi. APOLLONIVS: Si tanta claritas fuit in pane, vt opinaris, benedicto, puto magnū esse fulgorem in ipso corpore Dominico. CÆSARIVS: Hoc sequens visio prōdit.

CAPVT XXXIV.

DVM eadem Richmundis, sicut ab eius ore audiui, in prædicta ecclesia ad missam matutinalem staret, infra canonem, circa sacramentum maximam contemplata est claritatem. Putans primò quòd radius solis per fenestram demissus illustraret, propius accessit, & ecce, claritas eadem sensim se oculis eius subtraxit, & intellexit statim, quia lux eadem fuisset ex claritate corporis Christi, non ex sole naturali, cuius ortum eadem hora longè præcesserat. De ipsa verò Richmūde, & de eius deuotione circa illud sacramentum, mira dicturus sum. Quando verò gratia communicandi accedebat ad altare, aliquando ante perceptionem, aliquando post, labebatur, tenebatur, trahebatur, nunc mentis excessum, nunc corporis defectum incurrens, ita vt dicere posset cum Ieremia: Factus est in corde meo quasi ignis exarsuans, claususque in ossibus meis; & defeci, terre nō sustinens. Videntes hæc sacerdotes, sæpe turbabantur & circumstantes admirati sunt. Hæc de sacerdotibus dignè celebrantibus dicta sufficiant. Vis nunc audire aliqua de his, qui dignè accedunt, & tamen sacerdotes non sunt? APOLLONIVS: Volo, & desidero valde. CÆSARIVS: Quantum apud Deum mereantur gloriæ & dulcedinis, quantum gratiæ & fortitudinis, quantum salutis & honoris, dignè communicantes siue communicare desiderantes, varijs tibi pandam exemplis.

Iere. 20.

CAPVT XXXV.

NONDUM duo anni sunt elapsi, quòd quædam religiosa femina in Brabantia Vda nomine, de villa que Thotinbais dicitur, ardentè nimis communicare desiderans, gratiam eandem sibi à sacerdote suo impetrari humiliter & instanter postulauit:

De dignè
cōmuni-
cātibus.